

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

PUCK

Illustrerad Humoristiskt
Veckoblad

N^o
7

Annonspriser:
20 öre raden å första sidan.
12 » » » sista sidorna.
Utländska annonser 40 öre r.
Hög rabatt för stående annonser.

REDAKTÖR och UTGIFVARE:
R. W. WALLIN
3-dje Långgatan 5, GÖTEBORG
Expedition: Brogatan 3.
GÖTEBORG
D. F. Bonniers Boktryckeri Aktiebolag, 1895

Prenumerationspris:
Helt år 2.40; 3/4 år 1.80;
Halft år 1.20; 1/4 år 0.60,
utom postarvode.
LÖSNUMMER: 5 öre.

5 öre 5

Nyhet!

8 sidor

Från och med detta nummer

fördubblar **PUCK** sitt format och omfattar nu 8 sidor och är därmed **lika stor** som våra andra skämtblad, men också **obestriddigen** med detsamma

Sveriges allra billigaste Skämttidning.

Prenumerera på prof. För **kvartal 60 öre** + 20 öre postarvode.

Annonsera i **PUCK**. Proportionsvis Sveriges **billigaste annonspriser**. (Se upp-
gift här ofvan). **Klichéer** göra sig **utmärkt gällande** på detta papper.

Annonsupptagare, kommissionärer för lösnummerförsäljning samt **prenumerant-**

8 sidor

samlare erhålla *mycket hög*
provision. Närmare hos

5 öre 5

Exped. af **PUCK**, Göteborg.

Lackeradt.

Humoresk.

Svante Rossing, som studerade kemi vid högskolan, hade upplöst ett half dussin sönderbitna bernstens-pip- och cigarrmunstycken i sprit och bearbetat dem till lack; ty man skref redan den 21 i månaden och då hade han tid till sådana dårskaper, emedan han hvarken hade pengar eller kredit mer till gladare nöjen. Lacket hade emellertid blifvit mycket bra; det räckte bara till ett par pänseldrag, ty af några söndertuggade munstycken kan man ju inte vänta sig mycket, men Svante hade redan med »fabrikatet» öfverdragit sin gamle skamfilade knölpåk-à-la-grilljanne och likväl fått lite öfver. Hvad skulle han göra af det? Att låta resten torka in vore ju skada. Ah . . . där var ju stolen . . . den gamle nötte husgerådsenstöringen. I stället för sin för länge sedan sönderkrängda rottingsitts hade den fått ett af hål genombrutet sittbräde och detta kunde behöfva en lackering. Sagdt och gjordt. Bernstenslack torkar fort, som man vet, om än inte precis med ens under penseln, därför kunde han våga företaget. Men han hade knappt målat öfver stolen, förrän det knackar på dörren.

— Stig in! —

— Go' mor'n, herr kandidaten.

— Åh, se go' mor'n! — Svante höll nästan på att sjunka ner på den nya stolen af ängslan. Framför honom stod procentaren Snigell med ett alltför väl igenkändt papper i handen.

— Nå, har kandidaten, pengarne i ordning till mig? Trehundra kronor inalles.

— Nej, jag har ingenting alls nu. Ni måste vänta!

— Skönt! Skall jag vänta . . . ja det skall jag . . . men här i detta rummet, skall ni se . . . här hos er — och i detsamma slog sig procentaren ner på den ny-lackerade stolen. — Och jag skall inte stiga upp igen, förrän ni räknat upp mina pengar åt mig här på bordet, min herre!

Öfver Svantes anlete for ett spjufveraktigt leende. Han trädde fram till Snigell, lade bägge händerna på hans axlar och bad: — När ni hör, jag inga pengar har, så var då så barmhärtig och vänta än en tid. Ni skall nog få er rätt. — Därvid tryckte han gubben ännu fastare ner mot stolen. Och så pratades det af och an en stund, tills äntligen den gode kandidaten tyckte, saken kunde ha ett slut. — Gör som ni vill, herre, men några pengar har jag inte.

— Om jag så skall växa fast vid stolen här, så går jag inte min väg, innan jag fått likvid för min växel, det säger jag herr Rossing.

— Då går jag i stället; väx ni under tiden fast vid stolen. — Svante grep efter hatt och käpp, hvisslade på sin ulmerdogg, som hittills legat vid kakelugnen och gick mot dörren.

Snigell ville springa upp. — Gud bevars sådant spektakel! Hvad har ni gjort med stolen, herr kandidat; hvad har ni spelat den stackars Snigell för ett spratt? — Han lyfte stolen med uppåt, ty dess lack-öfverdrag hade nu fått tid att riktigt intimt förena sig med hans benkläder.

— Ni ville ju växa fast där, herr Snigell. Kom Unkas! Adjö Snigell!

— Hvarthän, kandidaten? — Procentaren försökte springa fatt Svante med den fastklibbade stolen som bihang, men då ställde sig Unkas morrande i vägen. Brrrrrr!

— För himlens skull, håll er hund i styr, herr kandidat. Han vill bita sönder benen på mig.

— Så blif ni vackert sittande då.

— Vill ni, jag skall bli sittande här, när jag måste fort i väg till en auktion, som börjar klockan half elfva. Laga så jag kommer lös från den här stolen och håll er hund undan . . . jag måste ut till auktionen . . . jag är en ruinerad man, om jag inte är där före half elfva.

— Men ni ville ju inte gå, innan ni fått pengar för växeln?

— Ni är oresonlig, herre.

— På hur lång tid vill ni prolongera den?

— Kör ut er hund och lösgör mig från den eländiga . . . den . . . stolen först, så ska vi tala om det där sedan.

— Nej, först prolongera vi, herr Snigell . . . på ett år till exempel, det är inte för mycket. Ni har räntor nog ändå förut.

— Gud bevars väl . . . ett helt långt år —

— Vill ni inte då! — Procentaren prolongerade växeln.

— Åh, jag är en ruinerad man, oresonligt behandlad. Laga så jag kommer lös från stolen nu då

— Det går inte så lätt — sade Rossing nu muntert skrattande — det skall dröja alltför länge, ty lacket upplöses inte på mindre än tjugofyra timmar.

— En sådan skandal!

— Ni har så velat, min herre. Men jag skall hjälpa er, fastän ni inte förtjänar det. Det står er ingenting annat öfrigt än att krypa ur de fastlimmade byxorna. Kom nu . . . jag tar i också. Hut, undan Unkas!

— Gud straffe mig, om jag nånsin sätter mig mer på en af era stolar, i fall ni har nå'n mer än den här — stönade Snigell.

Med mycket bråk blef äntligen karlen lös och ledig, men när han väl kommit ur benkläderna så uppstodo nya bekymmer. — Hur skall jag kunna gå till auktionen bar bent? . . . Kör ut hunden, han vill bita mig . . . Jag måste ha något på mig . . . auktionen . . . ah . . . jag måste dit . . .

— Jag kan ju få sälja er ett par af mina byxor, inföll Svante leende, så vidt ni vill betala mig ett hyggligt pris för dem.

— Fort hit med plagget, så jag kommer till auktionen!

Rossing letade fram ett par gamla byxor i hast. — Se här ett par, som passar. De äro så godt som nya. De ha kostat mig själf 35 kronor och jag säljer dem till samma pris.

— Där har ni pengar, eländige. Ack . . . här måste jag betala för ett par *utslitna* benkläder, hvad jag ännu aldrig gett för ett par *nya*.

— Jag skall för samma betalning ta lös de fastklubbade där på stolen — tillade kandidaten grinande.

Procentaren skyndade ut fortare än om Unkas verkliga bitit honom i vadorna, men kandidat Rossing låg dubbel af skratt och kunde inte återhålla ett: Ser du gamle gnidare . . . det var inte så illa lackeradt!

Tankspridd.

Änkans skärf.

- Ni vet, hur gränslöst jag er dyrkar.
- Besinna att jag är en änka.
- Jag glömmer det för era »fyrkar».
- Men *det* jag glömmer ej kantänka.
- Ett *afslag* vållar mitt fördärf.
- Tag det emot som *änkans skärf!*

Det enda. — Har du läst i tidningen, att Tekla Karlander redan förlofvat sig igen? — Tala inte om henne! Det är det *enda, hon kan.*

I spårvagnen. — Kan ni växla den här tian för mig? — Nej, jag är ingen *spårväxlare.*

Doktorinnan: Min man är så rysligt tankspridd.
Väninnan: Säger du det?
Doktorinnan: Ja, tänk dig, när vi skulle växla ringar vid altaret, tog han mig om armen och började känna mig på pulsen och bad mig sedan *räcka ut tungan.*

Naivt. — Ack, min fröken, ni kan inte tro, hvad jag är betagen. — Hvarför skulle jag inte tro det?

Otänkbart. — *Unga doktorsfrun:* Där är någon i väntrummet. — *Doktorn* (ler, betviflande): Så du kan skämta!

Vid middagsbordet. — *Rektorn:* Kandidaten älskar alltså min dotter? — *Kandidaten:* Af hela mitt hjärta, herr rektor! — *Rektorn* (tar kandidatens tallrik och ger åt sin hustru): Här, min gumma, bär ut vår svärsons tallrik. *Förälskade ha aldrig aptit.*

Ändå någon nytta. — Det skulle vara roligt att veta, hvarför folk egentligen äro så angelägna om att komma till Nordpolen? Hvad skulle väl uppnåendet af densamma vara till för nytta? — Åh, det skulle göra alla vidare Nordpolsexpeditioner *öfverflödiga.*

Slutledning. — Min fästmö är en sannskyldig ängel. — Hm, alltså *utan hemgift.*

Han tyckte om dem.

Han: Det var en massa rara krukväxter ni har, min fru.

Hon: Att sköta sådana här är det roligaste, jag vet. Tycker herrn inte om växter kanske?

Han: Jo kolossalt! Jag är den mest utbildade *vegetarian*, man kan tänka sig.

Raviar.

Hvad är väl vintern till för nytta?
Jo, man får **is-op** ur vår älf,
och man galoscher får förbytta
och **andras** tar man hanske själf.

Och „afgång“ koksen tar och kolet
och veden får så styfva **pris**
och ungherrn finner **före-målet**
på **före** öfver snö och is.

Med „flygproblem“ nu sysslar **F. F.**;
vill manne „högre flykt“ hon ta,
fastän dess „flygande“, den säte,
i många år har „flugit“ bra.

Med **åtal** profärtalet börja
det passar en „**Nor-disk-revy**“,
men visar: om man pratar smörja,
reklam man drar som **reveny**.

Pär kung gått öfver norska fjällen
i hopp att isen bruten få . . .
ja, får han bukt där med rebellen,
han blir „**Febrytarn N:o II**“.

I veckan har Scholander spelat
för **Bellman**, som ock „spelade“;
det vitsord honom frun tilldelat:
„**man dugde Bellman inte te**“.

Kinetoskopet till oss hunnit,
en „**Skinnstrumpstyp**“ det visa vill;
när man till sist titthålet funnit,
man presenterad blir en „**bill**“.

Rolf.

Måttagning.

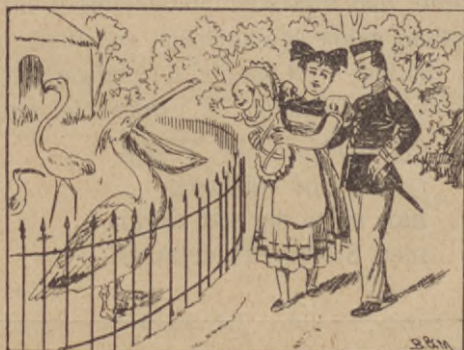
Dramatikern: Tillåt mig att få förära er ett exemplar af mitt nya lustspel. Dess hufvudroll är afpassad efter måttet på er formfulländade framställningskonst.

Skådespelerskan: Hvilkendera af mina sömmerskor har hjälpt er med den måttagningen?

I mörkaste Afrika. — *1:ste kannibalen:* Det var en huggare till missionär att vara ful. — *2:dre kannibalen:* Ja, han är verkligen riktigt oaptitlig.

Den störda kärleksduetten
eller
Lillen på äfventyr.

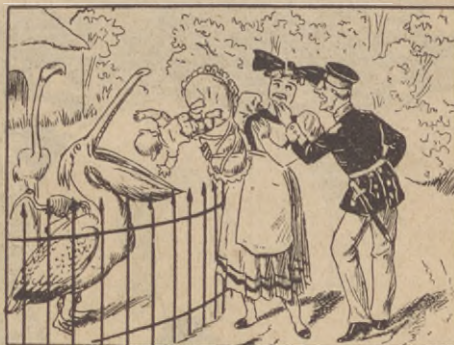
1.

Hon: Säg mej, hva ä de för en svan, som sådan hakepåse har?

Han: De ä en, som har blifvit van att ta för mycket, när han tar.

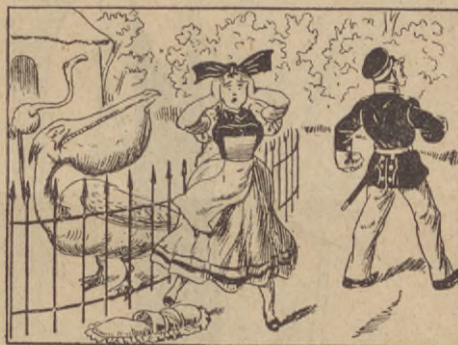
2.

Hon: Han måtte vara hungrig säj?

Han: Som jag ätter en puss äv dej.

3.

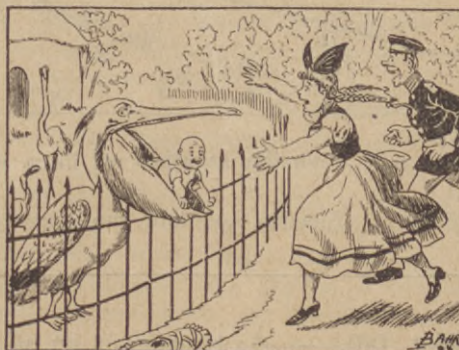
Hon: Å jösses hva ble pojken äv?

Han: Ja tror, han ä i svanens häv.

Hon: Hva ska jag säga nu te frun?

Han: Säg, när du köstes tappa du'n.

4.

Hon: Äh, där ä lillen . . . snälle svan ta'n hit te mamma Pelikan!

Han: Kors, om en hade sådan hals behöfde en ej tugga alls.

Poeter emellan.

— Aek, min Ludmilla är alltid att likna vid en lyrisk vârdikt.

— Stämmer! Emedan hon inte kan afyttras.

Hopplöst fall. — *A:* Hvarför är du så betryckt, gamle vän? — *B:* Åh, jag har just följt min svärmor till bantåget; hon reste hem. — *A:* Det är väl ingen grund för att vara nedstämd? — *B:* Aek... hon köpte ju returbiljett.

Tankekorn.

Det gifves äfven *rika dumhufvuden*, men därför är *fattigdom* alls icke något tecken på *klokhed*.

* * *

Världshistorien *upprepar* sig synbarligen så ofta, för att *mänskligheten* blott högst sällan *förstår* henne.

* * *

»*Stora reformer genomföras sällan utan blodsgjutelse*», sade herr Petterkvist, när han första gången rakade sig.

* * *

Man talar alltid om *kvinnors flyktighet*. Helt säkert kommer man då inte ihåg *bankkassörerna*.

Bellman

höll en afton till på en källare i lag med klockaren i Storkyrkoförsamlingen. Medan de sutto där kom en mindre nykter bonde från Wåla in och bråkade, så att han till sist blef körd på dörren.

Nu ville klockarn visa sin kamrat, att han också var man för att improvisera och bad att få lite bläck och papper, tog sig så en klunk och började:

*En bonde ifrån Wåla
kom in på källaren...*

Här körde den rimlystne tämpeltjänaren fast. Bellman lät honom gnida geniknölarna en stund, men när han tyckte, det blef synd om den nye sångarbrodern, tog han och skref till två rader, så versen blef klar:

*En bonde ifrån Wåla
kom in på källaren,
han satte sig att skråla
med Storkyrkklockaren.*

Bra pareradt. — *Onkeln:* Nå Fritz, vet du, att storken har varit här med en liten bror igen? — *Lille Fritz:* — Ja, jag hörde tydligt, hur pappa sa' till honom: »se här... ni glömmar visst er paraply?»

Vanans makt.

Den förre areonauten Dingeldang är så van vid vistelsen i ballonggondoler och dessas gungande rörelser, att han har gripit till här ofvan framställda »upplyftande» medel för att åtminstone i inbillningen ännu kunna idka luftseglingssport.

Ett märkvärdigt fickur. *Damen* (hos urmakaren uppretad): Den här klockan, som jag köpte af er för något öfver en månad se'n på afbetalning, har stått nu i ett par dagar och jag kan inte få henne att gå. — *Urmakaren*: Ack, min fru, det kommer sig af, att den sista veckans afbetalning inte är gjord.

Omedveten själfkritik. — *Domaren*: Kan vittnet berätta oss något om grälets uppkomst? — *Vittnet*: Den anklagade började helt apropå, utan att han blef tilltalad, ropa: Åh ni dumbomar . . . ni åsnor och lym-lar . . . — *Domaren* (afbrytande): Vänd er inte, medan ni talar, åt *publiken*, utan åt oss, som sitta i rätten.

Kattor och flyglar.

Om natten musicera
på taket kattorna;
Om dagen exekvera
på flygeln flickorna.

Jag njuter utan måtta
musik så natt som dag
och tror, som faster Lotta,
det är så ödets lag.

Men om vid ödets tyglar
som styrande jag satt,
då stängdes alla flyglar
och dränktes hvarje katt.

NIX.

PUCK

som under början af sin tillvaro haft att glädja sig åt en rätt liflig uppmuntran, åtminstone i sin hemort, vill för att öfver allt i vårt land bli en riktigt omtyckt vän, (ty *billiga* nöjen är man ju gärna med om . . . eller hur?) från och med detta nummer bjuda *mer än dubbelt så stor valuta* som hittills. — Nu kan då ingen bestrida, att inte *Puck* är *Sveriges*, för att inte säga *Skandinaviens*, *allra* billigaste *skämttidning*. För 5 öre lämnar han, hvad alla andra ta dryga 10 öre för — är det inte klart bevis på hans ärliga och tidsenliga karaktär? Jo synbarligen! Ty här ser man tydligt, att det ej lägges an på att för egen del njuta af *den stora vinsten*, utan lämnar *Puck*, liksom alla gentila lifförsäkringsbolag, åt sina gynnare och kunder *större* proc. af densamma, än han får själf.

Vi hoppas, att denna sträfvan att vara *billig* men dock *god* och *innehållsrik* skall senteras och understödjas af alla, som älska det glada skämtet och den modifierade satiren.

Mätte nu allmänheten i sin mån gynna den nykomne humoristen, så att *Puck* kan få lefva och lefva *godt* (om förlåtelse) och lefva *länge*. (Tänk sådana illusioner!)

Prenumerationsprisen, äro angifna å tidningens första sida äfvensom *annonsprisen* och uppmana vi alla och en hvar att åtminstone på *prof* både *prenumerera* och *annonsera*.

PUCK ha *alla* råd både att *köpa* och *annonsera* uti.

Må **PUCK** bli en *skämttidning* läst och omtyckt af *alla*.

Redaktionen.

Göteborgs Päs-
och
Kartongfabriks
Bokbinderi
rekommenderas
9 Södra Larmgatan 9,
(vid Grönsakstorget).
Statens telefon 4 83.

Klichéer

till bilderna i
PUCK
uthyras eller säljas billigt.
Expeditionen af PUCK
Göteborg

Singers Original-Symaskiner

blefvo på världsutställningen i *Chicago* af prisdomarne
erkända såsom de bästa i världen och erhöilo
54 första pris.
Således den största utmärkelse, som tilldelats för
Symaskiner. Säljas i
SINGERS FILIAL, Göteborg, Korsgatan 16.

Läs! Sjung!

Visor från Getapulien
af
Calle Glader.

En samling unika kupletter, som under 1895 utgifvas med ett
häfte i månaden å 30 öre häftet. Ytterst pikanta och skrattretande!
Kända melodier! Två häften äro redan utkomna och erhållas som
prof i försegladt omslag, då adress jemte 5 st. 10-öres frimärken in-
sändas till Bok- & Tidningsaffärena, Vestra Holmgatan 31, Jönköping.

Auers Gas Glödljus.

Nutidens bästa och
billigaste belysning.
A. J. G. BISSMARCK & Co.
Agenter.
GÖTEBORG.

Klichéer

förminskas gratis om de en
längre tid införas i
PUCK

Bryggeri-Aktiebolaget KRONANS

Pilsner-Öl

Extra-Öl

Lager-Öl

Münchener-Öl

Lager-Dricka

P. ERICSSON & Co., GÖTEBORG,

erinna för vårsången om sina välkända fabriker.

PERSIENNER.

Nytt patent 1892.

Våra Persienner stanna automatiskt utan
något som helst fastgörande af linorna. Flera
betydande fördelar ernådda. Äldre persienner för-
ändras mot ringa kostnad.

MARKISER

för
Fönster, Balkonger & Verandor
samt **Tält.**

Utmärktaste materialier och konstruktion.
Solidaste och elegantaste utförande garanteras.

Börs-Caféet Gust. Vikström,

Norra Hamngatan
midtför

Brunnsparken

rekommenderas.

Juvelerare, Korsgat. 4.

Lager af **Guld**, **Silfver** och **Ny-
silfverarbeten**. Emblem för Ord-
nar och Sällskap. **Förlofnings-
och Vigslingor** Väl utförd in-
skription. **Bästa utförande till
billigaste pris.** Rikstef. 1778.

15,000 KRONOR
i presenter
utdelar **JOHN KRÖBERG RINSPONG**
till återförsäljare af
Stämplat, Sigill,
Visitkort och
Korta varor.
Omvexlande nyheter!
PRISKURANTER GRATIS,
EJ FRANKO.